

Publicerad 2011-09-22 16:17 av C3H5(NO3)3

Och du tror fortfarande du drömmar

i minnet av en öde parkering vid stranden

i mörker

det är höst

och ingen har länge anledning att befinna sig här

utom vi som tar farväl, i din mammas bil, där jag har dig i min mun

din nacke böjd bakåt, krampar,

och din andedräkt pärlar ner längs insidan av rutorna som vacker mosaik.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren C3H5(NO3)3 med Poeter.se id #16527 innehar upphovsrätten